

**R. P. Christophori De Ortega È Societate Iesu, Quondam
Scolasticæ Theologiæ publici Professoris, ac ejusdem
Facultatis Præfecti ... Theologia Controversiarum
Dogmaticarum, & Scholasticarum, de Divina ...**

**Ortega, Cristóbal de
Lugduni, M.DC.LXXX.**

1. Affirmantis sententiæ Doctores & explicatio, & distinctiones huius
virtualis realis antiquitas.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94274](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94274)

Secundò: quia non est eue predicata communia distincti-
gui sine ea oppositione, formaliter ex natura rei valeant,
non autem realiter. Denique distinctionis formalis ex
natura rei independenter ab intellectu, & distinctionis
absolutæ, & strictæ realis diuersitatem vocum solummodo
esse ostendimus fusè citatis locis, maxime controuers.
2. dialect. Denique quæ pro hac sua sententia Scotistæ
opponunt leuissima sunt, neque in diuinis maiorem diffi-
cultatem, quam in creatis habent, præter argumentum
contradictorium, & vnius tertij, quod æque eos in sua
distinctione ex natura rei premit, vt vidimus: quare nihil
hic pro eis opponam, tunc quia soluta facillima, tum quia
ea omnia in Logica discimus.

Q V Æ S T I O V.

*An Attributa diuina virtuali reali di-
stinctione, & inter sese, & ab Essentia
distinguantur?*

Item etiam agimus de Attributis strictæ acceptione
dictis, idest, prædicatis necessariis Dei Essentiam
metaphysicè consequentibus. De contingentibus
enim, an ab Essentia, & communibus realiter virtualiter,
& distinguantur, & producantur, ad controuersiam de
Voluntate Dei spectat, disputare.

C E R T A M E N I.

*Affirmantis sententiæ Doctores, & ex-
plicatio & distinctionis huius virtua-
lis realis antiquitas.*

Patrum inuentorem innumeramque sequentium
doctam turbam penè recensimus controuers. 2.
dialect. d. 1. q. 2. & controuers. de Trinit. d. 8. q. 2. cer-
tam. 2. n. 1. pro qua addo Atriagum ibi citatum, longius
tamen post illa nostra scripta eiusmodi distinctionem ad-
struentem 1. p. d. 42. sect. 5. Albiz tractatibus de Scien-
tia, Voluntate, & Trinitate. Falsolum 1. p. q. 4. art. 2.
n. 99. Quedo controuers. 4. met. pun. 4. & Murcianus Re-
centiores. Quid autem distinctionis virtualis (de qua
hic) nomine veniat intelligendum, atque ab his Doctori-
bus intelligatur eo cert. 2. aperimus, vbi illam esse vir-
tutem, seu capacitatem rei eiusdem formaliter realiter
ad suscipienda prædicata contradictoria, quod nunc ab
eadem realiter entitate prorsus eadem suscipi, aut recipi
verè minime possunt: siue (vt eorum, qui eam tunc vo-
cabant ipsi vtar) distinctum virtualiter realiter est, quod
eum idem omnino reipsa sit in ordine ab subeunda reali-
ter contradictoria perinde se habet, ac si distinctum
foret.

2. Distinctionem hanc inter Personalitatem, & Commu-
nitatem citati omnes defendunt, atque inter prædicata neces-
saria, & libera, ad quæ in necessariis huius virtualis di-
stinctionis beneficio, potentiam etiam virtutem plerique
ex eis farentur, vt controuers. de Voluntate videbi-
mus, vbi huius virtualis potentie Patronos numerabimus,
ac per otium impugnabimus. Ceterum ex eis plerique
etiam in communibus, ac necessariis Dei prædicatis eius-
modi distinctionem realem virtutem non negant solum,
sed prorsus abhorrent, vt chimericam, ac sine fundamen-
to vilo in eis inductam: imò, non sine mysteriorum fi-
dei nostræ iactura, irreuerenter, cuius sententiæ præcipui
defensores sunt Murcianus Recentiores, & quidem eiusmo-
di distinctionem inter necessaria Dei prædicata sine vlla
rationis vmbra, ac fundamenti momento, ac tandem cum
magna mysteriorum fidei nostræ irreuerentia adhiberi, ex
dicendis, cert. 2. aperte constabit.

3. Ex eis autem, qui vel inter communia & perso-
nalitatem, prædicataque libera, & necessaria Dei, vel etiam
inter omnia diuina, etiam necessaria prædicata realem
hanc iuxta memoratas sententias virtutem distinctionem
recognoscunt, ita hanc virtualitatem, seu æquivalentiam
distinctorum, prædicatis diuinis tribuunt, vt eis realiter
distinctis in ordine ad totum, seu ad omnia munera, quæ
eis ita realiter distinctis competunt, attribuant; in quo
& ab intelligentia, & definitione realis virtualis distin-
ctionis, quam defendunt, & à ratione aperta deficiunt, &
in plura incidunt absurda: quod ipsum de quavis æqui-
valentia, aut virtualitate rei huius, respectu alterius di-
ctum puta. Etenim cum virtualitatis Essentia, ac definitio
sit æquivalentia rei vnius, & eiusdem pluribus, & diuersis
realiter in ordine ab subeunda prædicata contradictoria:
atque possint distincta virtualiter, ita habere se in ordi-
ne ad aliqua, quin in ordine ad alia distinctorum munera,
ac si distincta essent, se gerant; non statim distincta vir-
tualiter sunt quoad alia munera distinctorum realiter, ac
si distincta realiter forent, se gerere debent. Rationi
etiam deficiunt: quia, quæ omnia omnino munera distin-
ctorum subeant non virtualiter, & æquivalenter, sed reali-
ter etiam formaliter distincta erunt. Æquivalentia enim
alicui in omnibus, & per omnia, non æquivalentes solum,
sed realis formalis identitas cum illo est: vt patet in vi-
no æquivalenter, & virtualiter calido, si enim in omnibus,
& per omnia, ac non solum in causando calore, huic
æquivaleret, calidum certè realiter formaliter, ac non
solum virtualiter esset. Absurda, quia innumera, & facile
deducibilia omittit.

4. Hinc etiam præcautus est virtualem realem distin-
ctionem, vbius sit, admittentibus error alius, qui eis fa-
cile, & virtualis sue distinctionis definitione, possit ob-
reperere: Ex quo etiam nonnullis obiectionibus possent
irritari. Nimirum ad virtualem distinctionem realem,
licet in subeundis contradictoriis æquivalentia realiter
distinctis requiratur, non tamen esse opus, vt omnia con-
tradictoria, quæ distincta alia realiter formaliter subire
possunt, imò, nec, quæ pro libito quisque voluerit ex iis,
quæ ipsi occurrant, debeant realiter virtualiter distincta
subire. Etenim cum vnum solum contradictorium, verè
tale, nequeat idem realiter, atque vnum reipsa subiectum
subire, quod realiter vnum est, si vnum solum, aliis verè
contradictorium respectu alterius subeat, licet plura alia
contradictoria non subeat, imò subire nequeat (vt potest
contingere) vt distinguatur realiter virtualiter, satis ha-
bebit.

C E R T A M E N II.

*Realis virtualis distinctio inter Attribu-
ta Necessaria inter sese, & Essentiam
minime admittenda.*

Vniuersum verò, realem hanc virtualem distin-
ctionem in diuinis, adhuc inter communia, &
personalitatem, atque inter prædicata necessaria & contin-
gentia, seu libera diuina constanter negant Valq. 1. p. d.
117. & d. 121. Granados controuers. 1. tract. 3. d. 5. sect. 3.
Alarcon tract. 1. d. 4. cap. 2. tract. 3. d. 4. cap. 7. tract. 5.
d. 2. cap. 7. Luis Torres p. 1. select. cent. 4. dub. 35. (qui
duo contra eiusmodi distinctionem plus odij, stomachi,
dictiorum, & inanum censurarum, quam rationum af-
ferunt) & alij apud ipsos, quibus ego consensui, eandem
realem virtualem distinctionem, tam à creatis controuer-
2. Dialect. d. 1. q. 3. quam à diuinis etiam inter communia,
& personalitatem d. 8. de Trinit. q. 2. cert. 2. Et inter commu-
nitatem necessariam, & libera hoc tomo controuer. 3. d. om-
nino relegans. Quare in præsentium potiori eam iure
inter prædicata diuina communia, & necessaria (eiusmo-
di Essentia, atque Attributa Dei sunt) prorsus reicio, in
qua conclusione non solum cum proximè recitatis abso-
lutè, atque vniuersim eam in diuinis negantibus conue-
nio, sed etiam cum plerisque eorum, qui ea inter perso-
nalitatem & communia, atque inter necessaria, & libera ad-
milla,